

тайната ни и да ни издаде. Ние трѣбва да бъдемъ Г-да много тайни и внимателни въ постѣпките си, до тогава до гдѣто стѣжнимъ на родното си мѣсто, иначе сичкитѣ ни планове и трудове оставатъ осуетени. Трѣбва да имаме прѣдъ видъ, че нашитѣ неприатели сѣ много, слѣдователно лесно можемъ да бъдемъ предадени въ ръцетѣ на властѣта.

Давидовъ. Да, да, върху това трѣбва да се внимава. Азъ мисля даже, ако е възможно, особено въ парахода двама наедно да се не събираме, да не си приказваме, да се отнасяме така, като че ли никакъ не се познаваме. Предприятіето ни изисква да бъдемъ умни и внимателни. Особено при спираието на парахода по разнитѣ агенции, когато щѣ навлизатъ другитѣ ни братія, да не ги посрещаме и съ тѣхъ разговаряме, но да бъдемъ разпилени изъ парахода, а само двама, трима да имъ се явятъ, за да се увѣримъ че сме въ Парахода.

Войновски. Сичко това оставете менъ Г-да! Азъ щѣ дамъ потребнитѣ наставленія на момцитѣ, които навѣрно щѣтъ мя послужатъ. Нашитѣ момци сѣ отлични младежи, които съ повѣденіето си, щѣтъ знайтъ какъ да се стнесжтъ, за да сполучатъ въ святото си предприятіе. Сичко това оставете менъ.

Попъ Сава. Азъ щѣ ся качж горѣ при капетанина г-да, да му пенамъ да ни предаде парахода.

Ботевъ. Тебъ сме и опредѣлили за тая работа, но азъ утрѣ щѣ ви кажж, какво се изисква отъ васъ.

М. Цвѣтковъ. Време е г-да да си ходимъ. (гледа си часовника) Часътъ е дванадесятъ. Утрѣ трѣбва да станемъ по-рано.

П. Юрдановъ. Да си ходимъ г-да!

Войновски. Да отидемъ да си носимъ и тая нощъ малко спокойно, чи Богъ знае да ли ще имаме друга нощъ така спокойна. (сички ставатъ на крака).

Давидовъ. Г-нъ Ботевъ, да ви оставимъ въ спокойствіе (ръкуватъ са). Азъ утрѣ щѣ дойдж по-раничко, и тогава ще видимъ, какво има още да се распореджа.

Ботевъ. Добрѣ, бай Давидовъ. Само забравяйте да приведете писмото на Нѣмски.

Давидовъ. Бъдете спокойни, то е почти готово.

Войновски. Легка нощъ г-нъ Ботевъ! (ръкуватъ са).

Ботевъ. Легка нощъ. (Ръкува се съ сичкитѣ). Утрѣ желяж да ви видж по-вѣсели.

Анастасъ. Ние сме винаги вѣсели. (излизатъ сички, освѣнъ Ботевъ).